„Ze weet alleen dat ik een oud vriend van den trein ging halen!"

„Zeg het haar dan als je mij aan haar voorstelt, enne.... kun je me dien... „Stropdas" niet afstaan voor mijn privé zoolang ik van je gastvrijheid geniet?"

„Hij is geheel tot je dienst, amice! Maar hij is een ouwe brommerige snorbaard. Niet zeer beleefd en amusant, vooral voor vreemden."

„Stel je gerust. Ik heb met menschen leeren omgaan en ik heb er wel erger aan het praten gekregen dan een ongelikten oud-gediende!"

TENTOONSTELLING IN PULCHRI STUDIO.

Van 21 Juni tot 13 Juli wordt in de zaal van Pulchri Studio te 's-Gravenhage een tentoonstelling van Belgische kunst gehouden, waaraan verbonden zijn het houden van een drietal Muzikale en Litteraire Matinées. — Onze foto geeft het uitvoerend comité der tentoonstelling. Zittend: de Belgische minister van schoone kunsten, Poullet en Baron Fallon, Belgisch gezant in Nederland. 1. Lemmers, Secr.; 2. Guilbert, secr. kunstcomm.; 3. Graaf Sunonis, lid comm.; 4. Dupont, voorzitter; 5. Wijtsman, kunstschilder; 6. Opzomer, kunstschilder.

„Dus denk je, dat „Stropdas" ....?"

„Ik denk nog niets en zeg nog veel minder!" En de daad bij het woord voegende verzonk de heer Van Welderen het verdere van den tocht in diep gepeins.

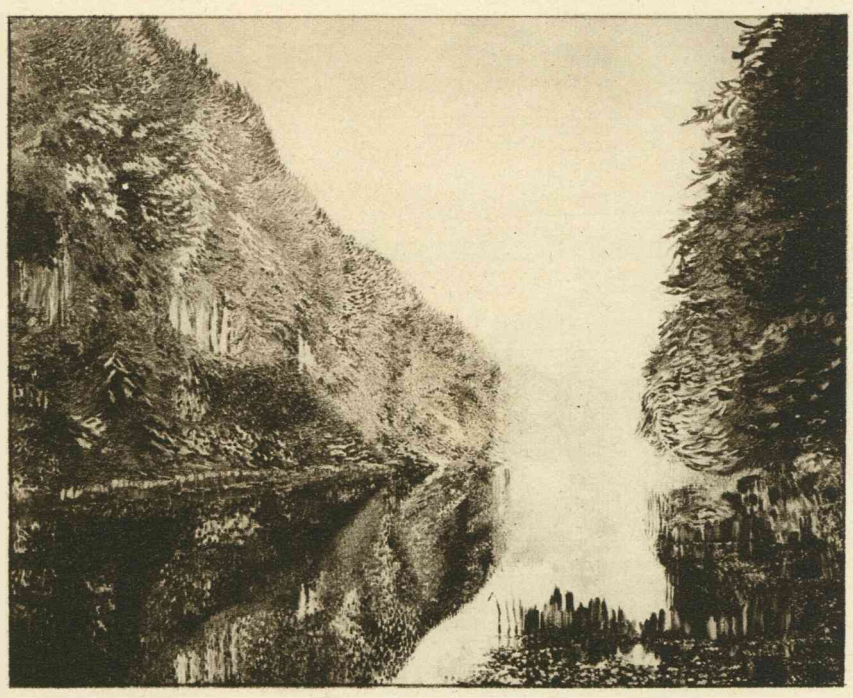
III.

Nadat de heer Van Welderen aan Margo van Opheusden was voorgesteld en aan de lunch met de overige leden van het gezin des generaals had kennis gemaakt, bezocht hij na de lunch de werkkamer van den generaal. Deze kamer die aan den tuin gelegen was, kon vandaar uit gemakkelijk betreden worden *mits* de deur van binnen uit geopend werd. Van Welderen wandelde den tuin in, tot achteraan toe, waar hij in een schuur „Stropdas" bezig vond met houthakken. Hij begon een praatje met den oud-gediende, dat eerst op diens stugheid dreigde dood te loopen; doch de hoofdcommissaris had niet te veel gezegd van zijn menschenkennis. Hij wist het gesprek op den dienst te brengen, deed zich kennen als oud-officier, moedigde den ouden man op gemoedelijken toon telkens tot vertellen aan, waarbij hij ongemerkt meermalen van onderwerp veranderde en kwam zoodoende verschillende bijzonderheden te weten over het huishouden van den generaal, inzonderheid ook over de beide dames Margo en Emmy en hun verhouding tegenover den luitenant-adjudant Wttewael.

De heer Van Welderen begaf zich spoedig daarop naar de hem aangewezen logeerkamer, om de verzamelde bouwstoffen te rangschikken. Tegen zes uur werd hij in zijn overpeinzingen gestoord door de komst van „Stropdas" die hem kwam meedeelen dat hij aan het diner verwacht werd.

„Juffrouw Emmy komt niet aan tafel," vertelde hij.

„Zoo!" antwoordde de heer Van Welderen onverschillig. „Ze zit op haar kamer te huilen tranen met tuiten, meneer, en de generaal heeft een gezicht als een onweerswolk, of-t-ie den krijgsraad presideeren moet!" — „Wat is er aan de hand?" vroeg de politie-commissaris, nu opeens vol belangstelling.

L. VAN DER SWAELMEN, HERFST IN 'T PARK VAN TERVUEREN.

Wij geven hierboven een der vele belangrijke werken weer die de Belgische Tentoonstelling in Pulchri Studio ons biedt. Deze Herfst, met zijn levendige, goud-en-roode kleuren, is geschilderd door den bekenden landschap-architect Louis van der Swaelmen, van wiens hand bij A. W. Sijthoff te Leiden zoo juist een met belangstelling verwacht boek is verschenen: Pour la Reconstruction de la Belgique. Preliminaires d'Art Civique, mis en relation avec le „Cas clinique" de la Belgique.

„Weet 'k niet, meneer. Is te veel vrouwvolk hier in huis, meneer. Wat doet 'n soldaat met zooveel vrouwen. Als de hemel ons straffen wil, stuurt-ie ons vrouwen op ons dak!"

„Galanterie schijnt niet tot je deugden te behooren," merkte de heer Van Welderen lachende op, terwijl hij zich naar de eetkamer begaf.

Het diner was verre van gezellig en het einde voor alle aanwezigen een opluchting, vooral voor den generaal, die zich haastte zijn vriend mee te troonen naar zijn kamer.

„Ik ben er godd-ank achter," barstte hij los, toen hij met zijn vriend alleen was. „Margo heeft mij op weg geholpen."

„Je zuster?"

„Ja, te drommel! Ik zag dat ze over iets piekerde. Ik zei 't haar; ze protesteerde. Ik liet me niet van de wijs brengen, zei haar hoe ernstig de zaak was; dat het haar plicht was te zeggen wat ze wist. Eindelijk kwam 't hooge woord er uit: ze had aan Emmy verteld, waar het sleuteltje verborgen was....." — „Hm!"

„Ik drong verder aan; zei dat ik niet gelooven kon, dat zij 't gedaan had. Mijn hemel, ik heb met haar vader in Indië gediend. Uit mijn zuster kon ik niets meer krijgen, toen liet ik Stropdas komen, ik vroeg hem wat hij in mijn afwezigheid op mijn kamer had uitgevoerd; 't was een noodschot, luk-raak, maar gelukkig was 't raak. Hij bezwoer mij dat hij niet op mijn kamer was geweest, dat hij er niet komen kon, omdat de deur immers op slot was, maar juffrouw Emmy was er geweest.... Ik liet Emmy bij mij komen en vertelde haar zoo gemoedelijk mogelijk wat ik ontdekt had. Zij hoorde mij aan zonder een spier van haar gelaat te vertrekken." — „Hm!"

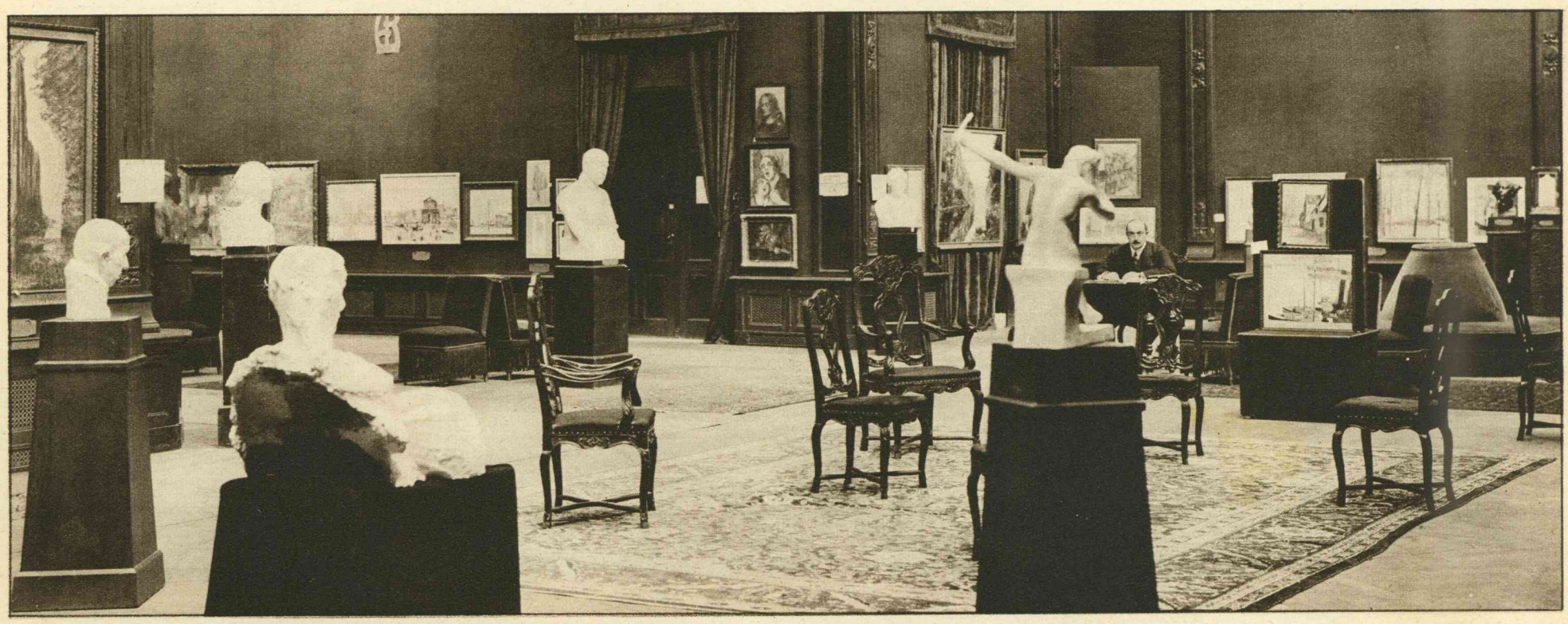
„Zij had er niet het minste bezwaar in dat ik haar kamer doorzocht en gaf mij zonder aarzelen haar sleutel. Ik voelde mij als een ellendeling, maar het moest gedaan worden — „En je vondt de plannen?" vroeg Van Welderen — „Ja, in een lade van haar schrijftafel. Ik beefde van opwinding. Ik liet haar het stuk zien; zij stond voor mij met doodsbleek gelaat maar het hoofd trotsch opgericht, terwijl ze uitriep: „Hoe.... hoe.... hoe is dat mogelijk!" De generaal nipte de asch van zijn sigaar. „Haar vader stierf in mijn armen.... schot door de long.....

„Zorg voor kleine Emmy!" waren zijn laatste woorden.

Een paar jaar later stierf haar moeder; er bleef weinig over van de nalatenschap; toen nam ik haar in huis als gezelschap voor mijn zuster en om de kleinen te helpen.

.... Deze week gaat ze heen...."

(Zie vervolg op pag. 10.)

TENTOONSTELLING IN PULCHRI STUDIO.
EEN OVERZICHT VAN DE EXPOSITIE.

(foto's Couvée).